

Selvstyre, som Venstre her vedblivende nyldere. Jeg skal derefter blot sige til den højtærede Minister, naar han siger, at dette er en Undtagelseslov, hvorfor den kvalificerede Majoritet er ganske i sin Orden, der er derfor nær ikke Tale om noget bestaaende, at er der noget, der bestaar, er det ulykkeligvis Bolignøden. Den er endog i den Grad det bestaaende, at jeg ikke tror, der er meget andet, der i stærkere Grad kan siges at være bestaaende paa det nuværende Tidspunkt. Og det anerkendes jo ogsaa af Flertallet derigennem, at de opretholder Bolignævne for Storkøbenhavns Vedkommende i to Aar. Den højtærede Minister taler derefter om, at man i Indenrigsministeriet havde nogle Bestemmelser angaaende Huslejeaager under Overvejelse. To af de tidligere Talere har fremhævet det besynderlige i, at Udvalget aldeles ikke blev gjort delagtigt i disse Overvejelser, ikke fik noget som helst Kendskab om, hvad det var, Ministeriet i saa Henseende overvejede. Det eneste, der skete fra den højtærede Indenrigsministers Side, var, at han modsatte sig, at Aagerbestemmelsen paa et vigtigt Punkt fik en mere præcis Affattelse, end den fik. Det er det eneste, der skete; hvad det er for Overvejelser, der har fundet Sted, har Udvalgets Medlemmer — i hvert Fald min Partifælle og jeg, og jeg formoder det samme gælder alle andre Medlemmer — været fuldkommen uvidende om. Hvis man i Indenrigsministeriet har næret den Anskuelse, at der var god Tid til at træffe saadanne Bestemmelser, idet man først vildese, hvordan det hele virkede, ja, saa vil jeg sige, at det minder mig om det gamle Ord om at lukke Brønden til, naar Baret er druknet. Man vilde altsaa først se, hvilke Misbrug der gik i Svang, hvilke Ulykker der blev anrettet, saa var det tidsnok at komme til Ende med Overvejelserne og fremsætte Forslag om en Aagerparagraf eller en Aagerlov!

Venstres ærede Ordfører Hr. Hagbart Berg kom slet ikke ind paa, hvad jeg dog havde ventet, at give eller forsøge at give nogen Art af Begrundelse for, hvorfor man absolut vil nægte Kommuner, der indser eller maatte komme til at indse, at de har begaaet et Fejlgreb, Lejlighed til at oprette det. Jeg ser deri en Erkendelse af, at der vel heller ikke er nogen som helst Begrundelse derfor. Derimod søgte det ærede Medlem at klare Venstres Stilling til den kvalificerede Majoritet paa en ret ejendommelig Maade ved at genopvække Militærdebatterne her i Salen. Jeg skal ikke følge ham i saa Henseende. Der er allerede gjort opmærksom paa, at den Bestemmelse om

kvalificeret Majoritet, der der blev gjort Brug af, er fremkommet i Kraft af Venstres og de Konservatives Fordring. Hvad der er den gældende Retsordning her i Landet, synes man altsaa at gaa ud fra kun gælder for Regeringspartierne, den maa ikke gælde for Oppositionen. En saadan Betragtning maade tror jeg ikke, der er Anledning til at bruge mange Ord til at imødegaa. Kaserne-loven skal jeg ikke komme ind paa, jeg skal blot sige, at det, det gjaldt om ved den Lejlighed, var at faa den Tid, som Regeringen og Flertallet i denne Sal nægtede Befolkningen, til at overveje Sagen i, idet man ikke vilde gaa ind paa, at en Folkeafstemning fandt Sted. Og det var jo ikke let forstaaeligt, at der ikke kunde gives en saadan Tid til at overveje, om det paa det daværende Tidspunkt var rimeligt at kaste 40 Mill. Kr. ekstra ud til den Art Ting. Det var ikke saa underligt, om man mente, at der dog burde være en rimelig Tid til at overveje det, da den sidste Motivering, vi i denne Sag fik for Nødvendigheden af en hurtig Gennemførelse af Militærordningen, og som blev givet af den højtærede Statsminister, lod saaledes: Nu er Europa udmattet efter Verdenskrigen, og nu er der ikke i en overskuelig Fremtid nogen Udsigt til, at Danmark skulde blive indblandet i militære Konflikter. Med denne Motivering sagde man: Nu maa det gennemføres i Huj og Hast, der er ikke Tid til at vente.

L. D. Rasmussen: Den højtærede Minister udtalte, at han ikke vidste noget af, at Flertallet i Odense Byraad havde erkendt at have taget fejl. Nej, nogen saadan officiel Erkendelse foreligger jo meget sjældent. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister nogen Sinde har bemærket, at noget saadant er sket. Men selve Begivenhederne har vist, at Flertallet ved at ophæve Huslejenævnet har begaaet en Fejl, og at Forholdene efter Ophævelsen har udviklet sig paa en i høj Grad uheldig, ja ulykkelig Maade for adskillige Lejere i Odense, er ogsaa erkendt af Flertallet ved dets egne Handlinger, thi hvis man ikke fra den Side havde maattet erkende, at Forholdene var ulykkelige, vilde man selvfølgelig ikke være gaaet med til at træffe de Foranstaltninger, man er gaaet med til. Der har ikke, sagde den højtærede Minister, fra Kommuner, der har ophævet Nævne, været udtalt Ønske om at genindføre dem. Men den højtærede Minister ved jo udmærket, at noget saadant ikke lod sig gøre paa Grund af den bestaaende Lov. Jeg har personlig spurgt den højtærede Minister, om noget